

Sygn. Akt XVII AmE 294/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) - Spółki Jawnej z siedzibą w M.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o obliczenie opłaty koncesyjnej

na skutek odwołania (...) - Spółki Jawnej z siedzibą w M. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 14 lutego 2018 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) - Spółki Jawnej z siedzibą w M. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 294/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 14 lutego 2018 r., numer (...), na podstawie art. 34 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220 j.t., z późn. zm.) oraz w związku z § 4 ust. 3 i § 6 ust. 4 w związku z ust. 1-3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja (Dz. U. z 1998 r. Nr 60, poz. 387, z późn. zm.) oraz w związku z art. 2 § 2 i 3 oraz art. 21 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017 r. poz. 201 j.t., z późn. zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obliczenia opłaty koncesyjnej określił dla (...) - SPÓŁKA JAWNA - dalej „Przedsiębiorca”, opłatę należną z tytułu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 30-01-2013 r., nr (...), na kwotę 35 367 zł (słownie: trzydzieści pięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył powód (...) Jawna z siedzibą w M.. Powód zaskarżył decyzję w całości, wnosząc o jej uchylenie.

W uzasadnieniu odwołania powód wskazał, że powyższa decyzja jest decyzją ponownie nakazującą uiszczenie corocznej opłaty w wysokości 35.367,00 zł wraz z odsetkami z tytułu koncesji w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.

Powód podniósł, że w związku z jego wnioskiem z dnia 18 października 2012 roku, w dniu 30 stycznia 2013 roku Prezes URE udzielił mu koncesji obowiązującej od dnia 1 lutego 2013 roku, a zatem bezpośrednio następującego po dniu 31 stycznia 2013 roku, do którego to dnia obowiązywała poprzednia koncesja. W ocenie powoda doszło zatem do przedłużenia koncesji z zachowaniem ciągłości. Z tego względu w przekonaniu powoda uzasadnione było uiszczenie tylko jednej opłaty rocznej, która została obliczona również na podstawie iloczynu przychodów w roku 2012 r. Powód wskazał, że dokonał uiszczenia opłaty w dniu 29 marca 2013 roku. W ocenie powoda jest to podwójne obciążenie tych samych przychodów uzyskanych z działalności koncesjonowanej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes URE decyzją z dnia 22 stycznia 2003 r. nr (...) udzielił Przedsiębiorcy: (...) Jawna z siedzibą w M. koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres do dnia 31 stycznia 2013 roku. Przedmiot i zakres działalności został określony jako działalność gospodarcza w zakresie obrotu paliwami ciekłymi:

- benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze,
- olejami napędowymi,
- olejami opałowymi,
- gazem płynnym,
- naftą.

/k. 34-41/

W dniu 19 października 2012 r. wpłynął do Prezesa URE wniosek Przedsiębiorcy o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrót paliwami ciekłymi. /okoliczność bezsporna/

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie udzielenia koncesji, Prezes URE decyzją z dnia 30 stycznia 2013 r., nr (...), udzielił Przedsiębiorcy koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi.

Przedmiot i zakres działalności określono jako obrót paliwami ciekłymi:

- benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze,
- olejami napędowymi,
- gazem płynnym,
- konfekcjonowanym gazem płynnym,

przy wykorzystaniu 6 wskazanych stacji paliw, wraz ze wskazaniem ich adresów.

/ k. 45-48./

Do dnia 4 marca 2013 r. nie wpłynęła na rachunek Urzędu Regulacji Energetyki opłata koncesyjna z tytułu powyższej koncesji. / okoliczność bezsporna/

Przedsiębiorca w 2012 r., tj. w roku poprzedzającym udzielenie powyższej koncesji, uzyskał przychody w zakresie działalności objętej koncesją w wysokości (...) zł, co wynika ze złożonego przez Przedsiębiorcę formularza opłaty koncesyjnej. /k. 8 akt adm./

W związku z powyższym, Prezes URE pismem z dnia 25 maja 2017 r. wezwał Przedsiębiorcę do wniesienia - w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wezwania - opłaty z tytułu udzielonej koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi oraz poinformował o sposobie jej uiszczenia. /k. 1, 2 akt adm./

Przedsiębiorca pismem z dnia 05 czerwca 2017 r. odmówił uiszczenia opłaty i przedstawił negatywne stanowisko w sprawie, podnosząc że nie zgadza się z faktem podwójnego wnoszenia opłaty wnoszenia opłaty koncesyjnej naliczanej od tej samej podstawy (przychodów). /k. 3 akt adm./

W dniu 20 listopada 2017 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej: „Prezesem URE” lub „organem”) zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obliczenia opłaty z tytułu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi, udzielonej decyzją Prezesa URE z dnia 30-01-2013 r., nr (...), która to opłata nie została przez Przedsiębiorcę wniesiona w terminie do 30 dni od dnia wydania koncesji./k. 4 , 5 akt adm./

W odpowiedzi, pismem z dnia 5 grudnia 2017 r., podtrzymał w całości swoje stanowisko. /k. 6 akt adm./

Pismem z dnia 9 stycznia 2018 r. Prezes URE na podstawie art. 10 § 1 w związku z art. 73 k.p.a. zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu prowadzonego postępowania i przysługującym mu prawie do zapoznania się w terminie 7 dni z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, jak również o prawie do złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień. /k. 9, 10 akt adm./

Przedsiębiorca w wyznaczonym terminie nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia. /okoliczność bezsporna./

W dniu 14 lutego 2018 r. Prezes URE wydał decyzję numer (...), /k. 11-13 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosowanie do treści art. 34 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017 r., poz. 220 j.t. z późn. zm.) przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, wnosi coroczne opłaty do budżetu państwa, obciążające koszty jego działalności.

Rada Ministrów, w myśl delegacji zawartej w ust. 3 wskazanego wyżej przepisu, określiła w rozporządzeniu z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa URE corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja, wysokość oraz zasady wnoszenia i obliczania opłaty (Dz.U. z 1998 r., Nr 60, poz. 387).

Stosownie do § 1 ust. 1 ww. Rozporządzenia, wysokość corocznej opłaty, wnoszonej przez przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, stanowi iloczyn przychodów przedsiębiorstwa energetycznego, uzyskanych ze sprzedaży produktów (wyrobów i usług) lub towarów w zakresie jego działalności objętej koncesją, osiągniętych w roku poprzedzającym ustalenie opłaty, oraz współczynników opłat, z zastrzeżeniem § 2. Współczynniki opłat, o których mowa w ust. 1, określone zostały w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia.

Dalej wskazać należy, iż z treści §4 ust. 1 Rozporządzenia wynika, że opłatę wnosi się w terminie do 31 marca każdego roku, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. W treści zaś ust. 2 wskazano, że przedsiębiorstwo energetyczne, któremu udzielono koncesji z urzędu, wnosi pierwszą opłatę w terminie do 30 dni od dnia wydania koncesji. Zgodnie z ust. 3, w terminie określonym w ust. 2 pierwszą opłatę wnosi także przedsiębiorstwo energetyczne, któremu udzielono koncesji na wniosek, jeżeli w roku poprzedzającym udzielenie koncesji uzyskało przychody ze sprzedaży produktów (wyrobów i usług) lub towarów w zakresie działalności objętej tą koncesją.

Zasadniczo to przedsiębiorstwo energetyczne oblicza wysokość opłaty - § 3 Rozporządzenia i jest ono obowiązane udokumentować prawidłowość obliczonej opłaty oraz przedstawić Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki dane stanowiące podstawę jej obliczenia, niemniej jednak w razie stwierdzenia, że opłata została obliczona w sposób nieprawidłowy oraz w razie niewniesienia opłaty w terminie określonym, to Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje obliczenia opłaty - § 6 Rozporządzenia.

Obowiązek wnoszenia opłat koncesyjnych wyznaczony jest przez sam fakt posiadania ważnej koncesji i obliguje do uiszczenia opłaty koncesyjnej, bez względu na faktyczne wykonywanie działalności koncesjonowanej. Dlatego też zasadnie przyjął pozwany, że dla powstania obowiązku wniesienia przedmiotowej opłaty koncesyjnej od koncesji udzielonej w 2013 roku i ustalenia jej wysokości istotna jest wysokość przychodów osiągniętych w roku poprzedzającym udzielenie przedmiotowej koncesji. Powód twierdził jednak, że nie jest zasadne żądanie opłaty, gdyż opłata koncesyjna została już uiszczona w dniu 29 marca 2013 roku. Stanowisko powoda w powyższym zakresie jest niezasadne.

Prezes URE prawidłowo przyjął, że powód, jako podmiot, który uzyskał koncesję w 2013 roku, tj. w dniu 30 stycznia 2013 roku winien uiścić opłatę w terminie 30 dni od dnia jej udzielenia, tj. do dnia 4 marca 2013 r. Sposób określenia wysokości naliczonej przez pozwanego opłaty jest w ocenie Sądu prawidłowy, gdyż opiera się o wspomnianą wyżej treść § 4 ust. 3 Rozporządzenia oraz z uwzględnieniem treści § 1 i 2 rozporządzenia, tj. w oparciu o przychody z działalności koncesyjnej w 2012 roku, gdyż taka była prowadzona. Dodać należy, że powód pomimo wezwania z dnia 25 maja 2017 roku do uiszczenia przedmiotowej opłaty, zignorował ciążyący na nim obowiązek. Wynika on zaś z samej treści art. 34 – Prawa energetycznego, albowiem wyraźnie stwierdza, że coroczne opłaty do budżetu państwa, obciążające koszty jego działalności (opłaty koncesyjne) wnosi przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja. Na podkreślenie wymaga zatem sam fakt udzielenia koncesji. W niniejszej sprawie należy też podkreślić, że koncesja udzielona powodowi w dniu 22 stycznia 2003 roku wygasła wraz z upływem wskazanego w jej treści okresu jej obowiązywania tj. w dniu 31 stycznia 2013 roku, natomiast powód wystąpił z wnioskiem o udzielenie kolejnej koncesji w dniu 19 października 2012 roku. Powyższe oznacza, że koncesja z dnia 22 stycznia 2003 roku wygasła, a powód uniemożliwił pozwanemu przedłużenie okresu jej obowiązywania. Niewątpliwie powód nie skorzystał z możliwości złożenia wniosku o przedłużenie koncesji z dnia 22 stycznia 2003 roku w trybie art. 39 ustawy – Prawo energetyczne, z zachowaniem terminu wskazanego w treści powołanego przepisu, tj. nie później niż na 18 miesięcy przed jej wygaśnięciem. Należy też dalej wskazać, że w niniejszej sprawie nie zachodzi kontynuacja działalności koncesjonowanej, do której powód nabył prawo wraz z wydaniem decyzji koncesyjnej z dnia 22 stycznia 2003 roku. Koncesja z dnia 30 stycznia 2013 roku jest nową koncesją wydaną na wniosek, a ponadto nie zachodzi ścisła tożsamość przedmiotu i zakresu w stosunku do poprzedniej koncesji z dnia 22 stycznia 2003 roku. W nowej koncesji z dnia 30 stycznia 2013 roku w sposób odmienny i szerszy określono przedmiot koncesyjnej działalności powoda, do której powód był uprawniony na podstawie tej decyzji - tj. od dnia 1 lutego 2013 roku. Wobec tego uzyskanie nowej koncesji było konieczne do dalszego prowadzenia działalności koncesyjnej, a w związku z tym powód winien był uiścić pierwszą opłatę koncesyjną płatną w terminie 30 dni po uzyskaniu koncesji na wniosek, czego jednak nie uczynił. Z tych wszystkich względów mylnie powód przyjął, że interpretacja dokonana przez Prezesa URE skutkuje faktycznie dwukrotnym obciążeniem przedsiębiorcy z tego samego tytułu oraz, że w niniejszej sprawie zachodzi tożsamość pomiędzy uiszczoną przez skarżącego opłatą z tytułu koncesji w dniu 29 marca 2013 r. - uiszczoną za koncesję (...), nr(...), a żadaną przez Prezesa URE opłatą. Należy tu bowiem podkreślić, że uiszczona przez powoda opłata w wysokości 35.367,00 zł w dniu 29 marca 2013 roku (k. 8 akt adm.) dotyczyła innej koncesji. W związku z tym uzasadnione było obliczenie przedmiotowej opłaty koncesyjnej z urzędu z tytułu z tytułu koncesji na wykonywanie

działalności gospodarczej w zakresie: obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa URE nr (...) z dnia 30 stycznia 2013 r. wskazanej w sentencji zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako niezasadne.

O kosztach procesu rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne pozwanemu jako wygrywającemu przedmiotowy spór, złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego w wysokości 720 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska